

V. Svoji dizertační práci jsem rozdělil celkem do devíti hlav. První hlava pojednává o některých historických aspektech termínu *bona fides* a dále o ochraně dobré víry (v objektivním smyslu) jakožto o jedné ze základních zásad soukromého práva. V hlavě druhé se potom pokouším definovat, nebo alespoň explikovat zkoumaný pojem dobré víry (v obou jejích významech). Ve třetí hlavě přibližuji působení dobré víry v právním řádu České republiky, v právních řádech dalších zemí, v mezinárodních smlouvách a posléze se zaměřuji na evropské harmonizační tendence v této oblasti. Čtvrtá hlava je věnována otázkám dobré víry a omylu. Hlava pátá nastiňuje problematiku dobré víry fyzických a právnických osob a dobré víry při právním zastoupení. Dobrá víra a veřejné seznamy jsou tématem hlavy šesté. Sedmá hlava se zabývá dobrou vírou jako právní domněnkou a pokouší se odpovědět na některé otázky související s dokazováním dobré víry v civilním procesu. Osmá hlava pojednává o významu, účelu a smyslu dobré víry, jakož i o jejím porušení (její neexistenci) a jeho právních následcích. Konečně v poslední, deváté hlavě je rozebrán institut nabývání vlastnického práva od nevlastníka, jakožto jedna z oblastí, v níž se kategorie dobré víry významně uplatňuje.